

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrto leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoli frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
" pol leta	6 " 50 "
" četrta leta	3 " 30 "
" jeden mesec	1 " 10 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrta leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
" pol leta	8 " — "
" četrta leta	4 " — "
" jeden mesec	1 " 40 "

Upravnštvo „Slov. Naroda“.

Z Dunaja 29. aprila. [Izv. dop.]

Vprašanje severne železnice zahtevalo je prvo žrtvo mej tistimi poslanci, ki si še upajo odločno postopati, ker dobro več, da liberalna stranka je le tako dolgo močna in sploh mogoča, dokler se ne zameri velicemu kapitalu, Rothschildu in židovskim oderuhom. Ves Dunaj zahteva, da poneha škodljivi privilegij severne železnice in da država vso železnicu prevzame v svojo last, kakor je to storila z mnogimi drugimi, ki so pasivne. Bil je velik shod volilcev v novem rotovži in kar kaže javno razburjenost proti židovom, predsednikom je bil izbran Schönerer, poročal pa je znani dr. Lueger, ki je letos vzlič najsilnejši protiagitaciji bil spet izvoljen v mestni zastop. Lueger je javni nasprotnik liberalne stranke, graja ostro njeno hujskanje Nemcev proti drugim narodnostim in zagovarja spravo in pravičnost v narodnih vprašanjih. Protivnik pa je tudi vsemogočnosti velicega kapitala in zato preganjan od vsega Israela in njega koščenih hlapcev. Vendar ga kljika ni moga podreti pri volitvah in Luegerjev upliv

raste od dne do dne. Največjo popularnost pa si je zdaj pridobil, ko je v javnem volilnem shodu odkril oderuško ravnanje severne železnice. Njegov predlog, da se more severna železnica prevzeti od države, bil je jednoglasno od mnogotisočne množice vsprejet. V mestnem zboru pa je Lueger le s par glasovi v manjini ostal z jednacim predlogom, ker se mu je ustavljala znana kapitalistična stranka, katera se sama rada zove liberalno, ali pa liberalno združeno levico.

Avspicije so tedaj bile prav neugodne, ko je dr. Kopp sklical sinoči shod svojih volilcev v Mariahilfu. Zbral se jih je toliko, da je dvorana bila prenatlačena, pa kmalu se je pokazalo, da večina ne stoji za svojim poslancem. Pa kako bi tudi? V trenotku, ko gre za najbolj vitalno Dunajsko vprašanje, nema mož drugega povedati, kakor jadikovati o strašnem pritisku na Nemce, cesar mu nikdo ne verjame, in bujskati na vlado in sedanjo večino. Dr. Kopp je moral spoznati, da s tacimi premletimi frazami se Dunajčanje ne dadó več izvabiti na limanice. Ko pa je začel govoriti o severni železnici, zvijal se je in lovil, kakor tat, ki neče izpovedati svojih pregrah. Dejal je, da se more zavezati, kako bode glasovali v zboru, in da bi k večjemu tačas bil za vsprejetje severne železnice v državno last, ko bi se ne dala napraviti povoljnješa pogodba. A volilci se neso dali motiti in sklenili so resolucijo, da mora njihov poslanec vsakako glasovati za izročitev severne železnice državi. Vsled te nezaupnice odločil se je dr. Kopp, da se odpove poslanstvu. V denašnji seji je predsednik bral pismo, v katerem dr. Kopp naznanja, da je odločil svoj mandat.

Vlada je predložila pogodbo s severno železnicu državnemu zboru, a da bi se potrdila taka pogodba, o tem vlada sama nema nobenega upanja.

Deželna kmetijska enketa.

(Dalje.)

O tretjem oddelku, o hipotekarnih dolgovih na kmetskih posestvih, o prvem vprašanju: „Kako se naj zabranjuje — kolikor se da — zadolženje na kmetskih posestvih?“ poroča dr. Vošnjak, ki pravi, da ako se določi, da se na kmetskih domo-

— A kaj, strije Koršun, ali si se že navel čal spodiktati se. Dozdaj je bilo vse dobro; a kaj bode pa dalje? A zakaj tako jeziš obrvi, strije? Ali se kesaš, da si se lotil te stvari.

— Ne to, — odgovoril je stari razbojnik, — če sem jedenkrat odločil se, da grem, se na potu ne budem skesal; pa zdaj sam ne vem, kaj je z menoj, tako mi je težko pri srci, kakor še nikoli, kar koli naj skušam misliti, vedno se mi iste misli usiljujejo.

— Kakšne misli se ti usiljujejo?

— Čuj, ataman. Zdaj je že dvajset let minulo, odkar me ta strašna misel nadleguje, a nikdo za to ne ve, niti v Moskvi, niti na Volgi; nikomur še nesem o tem zinil niti besede; hraniš sem bridkost v svojej duši, že dvajset let jo nosim kakor mlinški kamen na vratu. Hotel sem se postiti v velikem postu, hotel sem popu vse povedati pri spovedi, pa moliti nesem mogel — in post sem pustil. A zdaj me ona misel zopet duši in davi; zdi se mi, da mi bode bolje, kadar budem komu povedal. Tebi povedati tudi ni tako težko, kakor popu; kajti ti si tak, kakor jaz.

Globoka žalost brala se je Koršunu na obrazu. Perstenj je poslušal in molčal. Oba razbojnika selata na kraj pota.

vih dolgovi smejo le do $\frac{3}{4}$ katastralne vrednosti uknjižiti, je vsaj za kmetske dome zabranjeno više zadolženje. Dostavilo naj bi se da velja tista dolča sploh za vsa kmetska posestva. Dalje bi se moralno zabraniti, da krčmarji pivskih dolgov ne smejo uknjižiti. O tem bode pa še razgovor o sredstvih proti žganjepitju. Poročevalec dr. Vošnjak tedaj nasvetuje, da se vsprijeme sledeči predlog: Na kmetske posestva ne sme se več dolgov hipotekarno uknjižiti, kakor znaša dvanaestkratni čisti katastralni prinos.“ G. Ogulin je mnenja, da bi kmetski prebivalci ne smeli menjice podpisavati. G. Poteapan je zoper omejitev, ker bi kmet drugače le težko izhajati zamogel. Vsprijeme se predlog dra. Vošnjaka.

O drugem vprašanju: „Ali bi se naj ustavila deželna hipotekarna banka z namenom, da skrbi za amortizacijo sedanjih hipotekarnih dolgov poroča dr. Vošnjak, kateri pravi, da večina kmetij je, kakor se vidi iz izkazov, že zdaj več ali meni zadolžena in treba je misliti, kako tem kmetijam pomagati, da vsled dolgov se ne ugonobé in eksekutivno propadó.“

Z vsako prodajo kmetije je uničena jedna kmetska rodbina in to je zanjo tem veča nesreča, ker nema nobenega upanja, da pride spet kdaj na kako kmetijo. Trgovec ali obrtnik, kadar v jednem kraju ne more izhajati, lebko drugod nadaljuje svojo trgovino ali obrtnijo. Iz svojega posestva pregnani kmet pa je za vse žive dni s svojo rodbino vred pahnjen v proletariat. In če kmetijo kupi kak špekulant z namenom, da jo proda na kose, ima tudi občina škodo, kar je že bilo dokazano. Zadolženi kmet, da si svoboden, zabredil je po dolgovih v novo sužnost in je le na videz v zemljiskih knjigah zapisani lastnik in njegov gospodar je upnik, kaka hranilnica, banka ali privatna osoba. Kar v potu svojega obraza pridela in zaslubi, vse gre za obresti in javna bremena, in ako ne zmaga obrestij, pripisajo se mu k kapitalu, ker ni v interesu upnikovem, da bi dolžnika spravil od zemljišča. Do poloma pride navadno le po tožbah tacih upnikov, ki nemajo hipotekarno uknjiženih terjatev in po tožbi in strahovanji upajo dobiti posojeni denar.

Razna sredstva se nasvetujejo proti obstoječim

— Mitka, — rekel je Perstenj voditelju, — usedi se malo proč od nazu in gledi na obe očesi, kadar koga zagledaš, mahni nama; glej in ne pozabi: ti si gluhi in nem, besede ne zini!

— Dobro, — rekel je Mitka, — ne boj se, ne zinem niti besede!

— Ključavnico si deni na usta, tepec, in molči! In z nama ne govorji. Navadi se molčati; ako le jedenkrat z jezikom blekneš, tedaj naj se nazu in tebe Bog usmili!

Mitka šel je kacih sto korakov proč, legel na trebuh in podpril je brado z rokama.

— Dober dečko, — rekel je Perstenj gledajoč za njim, — a neumen je, da bi držal, ko bi mu kole na glavi tesal. Pusti ga, na jedenkrat bode začel blebetati! Pa kaj se hoče, boljšega ni, kakor on; on sa, ne bode nazu popustil; postavil se bode za se in za nazu, ko bi se kaj zgodilo. Nu, strije, zdaj nazu nikdo ne sliši, povej mi, kaj te teži? Že dolgo te nadleguje!

Stari razbojnik je povesil svojo kodrasto glavo in potegnil je z roko po čelu. Rad bil bi govoril, a težko mu je bilo začeti.

— Vidiš, ataman, — rekel je, — dovolj ljudij sem jaz pobil v svojem življenju, kaj bi govoril! Že v mladosti se mi je priljubila rudeča srajca! Če

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoij, poslovenil I. P.)

XX. Poglavlje.

Veseli ljudje.

(Dalje.)

— Poslušajta, človeka, — rekel je car, — pojdira v slobodo, naravnost v dvorec, tam čakajta mojega prihoda in povejta, da je vaju poslal car. Nasitijo in napojoj naj vaju, a ko jaz pridem domov, poslušal budem vajine pripovedke.

Pri besedi: car, sta se slepca prestrašila.

— Milostlivi car! — rekla sta, padši na kolena, — ne jezi se na nazu za najino surovo, kmetsko govorjenje! Ne ukaži nama odsekati glav, midva sva nevedoma grešila!

Car se je smejal njijinemu strahu, potem je pa odšel po polji nadaljevat lov, slepca sta pa odšla proti slobodi.

Dokler ju je mogla videti tolpa opričnikov, spodtikalata sta se neprehomata, a ko jih je skril ovinek poto njih pogledu, obstal je mlajši slepec, pogledal na vse strani in rekel svojemu tovarišu:

dolgom, tako: moratorij, vsled katerega bi skozi nekoliko časa se ni smel nobeden dolg izterjati; odkopovanje hipotekarnih dolgov po načinu zemljišne odvezbe; državna pomoč po izdavanji zemljišnih obligacij; osnova poslovnih zadrg po nasvetu Schäffleja itd.

Za radikalna sredstva se gotovo ne dobi večina pri zakonodajalnih faktorjih.

Vlada je sicer na dotednjo interpelacijo grofa Hohenwarta, zastran zadolženja na kmetih odgovorila že l. 1882, da se resno peča s tem vprašanjem, pa dozdaj še ni prišla z nobenim nasvetom. Na odpisane vseh ali necega dela dolgov, ne da bi se vrnili upnikom, ni misliti, ampak le na amortizacijo tekom let in na omejitve visokosti obrestovanja, katero bi 5% nikakor ne smelo presegati. Zdaj ko velike banke denar dobivajo po 3 ali 4%, bi z deželnim porostvom ustanovljena hipotekarna banka, morda bila v stanu izvršiti amortizacijo hipotekarnih dolgov pod tacimi pogoji, da bi dolžniki s plačanjem 5 ali k večjemu 6% tudi svoje dolbove amortizovali. Dr. Vošnjak tedaj nasvetuje: „Želeti je, da se ustanovi deželna hipotekarna banka z namenom, da izvršuje amortizacijo na kmetskih posestvih uknjiženih dolgov.“

G. Ogulin podpira ta nasvet.

G. Robič pa nasvetuje pristavek: „Kadar se začne amortizacija uknjiženih dolgov, ne sme kmestovalec na novo dolga delati na svoja posestva, dokler ni poplačan stari dolg.“

Pri glasovanju vsprejme se predlog dr. Vošnjaka z dostavkom g. Robiča.

O tretjem vprašanju: „Kako naj se ureja personalni kredit na kmetih?“ poroča dr. Vošnjak. Poročevalec pravi: Če je pri družib vprašanjih težavno odgovarjati, ker se ne more sklicevati na izkušnjo, stoji se pri tem na konkretni podlogi. Hranilne in posojilne zadruge so se v raznih krajih ustanovile in nekatere že mnogo let delujejo.

Vse te zadruge so namenjene v prve vrsti kmetskemu ljudstvu in osnovane so na podlagi personalnega kredita. Po izkazu zveze slovenskih posojilnic obsegata 20 posojilnic. Na Štajerskem jih je 10, na Kranjskem 6, v Istri 2, na Koroškem in v Gorici po jedna. Vse imajo uplačanih deležev 176.345 gld., hranilnih ulog 867.021 gld., rezervnega fonda 55.978 gl., izposojenega pa 1,159.005 gl. Izmej omenjenih 20 posojilnic se jih je 11 ustanovilo od l. 1881. To je pač za kratko dobo poslovanja lepo stevio.

Pritožbe o oderuštvu na Kranjskem neso tako silne, odkar je oderuštro kazajivo dejanje. Na Gorenjskem sploh znašajo obresti le 5 do 6%, le na Notranjskem so v nekaterih okrajih usmiljeni (!!) ljudje, ki posojujejo po 12 do 20% in še več odstotkih. Na Dolenjskem pa se nahaja nekako bolj skrito oderuštro dvoje vrste; namočniki, kateri posojujejo na prihodnjo trgatev in pri tem tudi 100% in več zaslužijo in pa takci ljudje, ki dadó vole v reho na pol dobička.

Posojilnice so tedaj povsod koristne, zlasti če so osnovane po načilih, katerih se drži zveza slovenskih posojilnic, da namreč posojilnica ne vpraša le po kreditni zaupnosti izposojevalca, temveč se tudi informira, za kaj on potrebuje denar, da se tako, kolikor mogoče zabranjuje nepotrebno zadolženje.

Kedaj kakega kupca ali kako babo naletim, ugrabit mož in sunem ga v rebra, — pa se zvrne mrtev. Še zdaj se mi ne trese roka, kadar je treba koga odpraviti s sveta! Pa kaj bi pravil, tudi ti si mnogo ljudij potbil in si že tega vajen.

— Nu, kaj je pa potem? — odgovoril je Perstenj z vidno nevoljo.

— Jaz dobro vem, da niti ti, niti jaz nesva babi, ne rudeči devici; mnogo jjava dosti krvi na duši; no, povej mi, ataman, ali se ti ne zdi, kakor bi ti kdo stisnil s kleščami srce, kadar se spomniš kakega svojega dela, ali te ne strese mraz sli pa obide vročina, in te vest ne grize, da ti je žal, da si se rodil na svet?

— Dosti je, strije, kaj si začel popraševati, zdaj ni čas za to.

— Lej, — nadaljeval je Koršun, — jaz sem že pozabil mnogo svojih del, jednega pa pozabiti ne morem. Bilo je pred dvajsetimi leti, živel smo na Volgi, bivali smo v devetih jamah: naš ataman bil je Danilo Kot; tebe še ni bilo, mene so že poznali razbojniki in poveličevali Koršuna. Napadali smo bogato obložene ladije, ropali smo pristanišča in vse smo delili bratovski mej seboj in nikakega prepiranja trpel Danilo Kot. Povej mi, kaj je boljšega, ka-

Obresti so sicer še malo previsoke, pa v tem oziru bi se lahko pomagalo, ko bi vlada ukazala branilnicam, naj iz svojih reservnih zakladov ali brezobrestno ali k večjemu po 3% posojilnicam dovolijo posojila. Tudi bi bilo želeli, da se iz ulog pri poštnih hranilnicah dotirajo posojilnice in se v to svrhu dotočni zakon prenaredi.

Ker bi se po mnenju mnogih izvedencev hipotekarni kredit na kmetih moral odpraviti in le personalni dovoljevati, — Schäffle celo nasvetuje obligatni pristop vseh kmetov v zadružu — treba bi bilo v vsacem okraju vsaj jedne posojilnice.

Dr. Vošnjak tedaj nasvetuje:

1. Želeti je, da se v vseh okrajih ustanové kmetske hranilne in posojilne zadruge.

2. Deželni zbor naj se obrne do c. kr. vlade s prošnjo, da naj ponavlja:

a) branilnicam, da iz svojih reservnih zakladov dado posojilnicam brezobrestne ali po nizkih obrestih posojila in

b) da bi se iz ulog poštnih hranilnic dotirale posojilnice in se dotočni zakon spremenil v to svrhu.

3. Zvez slovenskih posojilnic v Celji se izreče zahvala za njeno marljivo in koristno delovanje, po katerem je že marsikatera kmetija bila rešena propada.

Vsi predlogi se vsprejmó. (Dalje prih.)

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

§. 3. Javne družbe se uvrsté v tiste volilске kategorije, v katere je uvrščeno tisto podjetje, h kateremu spadajo.

Tiste osobe, katere kot načelniki ali ravnatelji vodijo trgovska in obrtna podjetja na delnice, volijo v oni kategoriji, v katero spada podjetje, katero vodijo.

§. 4. Vsak volilec voli samo v tisti volilski kategoriji (volilskem razredu), v katero spada (§. 2).

Kdor ima v več volilskih kategorijah (volilskih razredih) volilsko pravico, more le v jedni kategoriji voliti in takem volilecu je na prostu voljo dano izjaviti si, v kateri volilski kategoriji (volilskem razredu) hoče voliti. (§. 7., al. 5., zakona o trgovskih zbornicah.)

Volilec, ki ima v več volilskih kategorijah volilsko pravico, uvrsti se, »ko se sam ne odloči za jedno ali drugo kategorijo, v tisto kategorijo, v kateri plačuje višji davek.

Vsaka volilска kategorija (volilski razred) voli sama zase nej pripadajoče število pravih članov. (§. 9., al. 2., zakona o trgovskih zbornicah.)

Glasovi raznih volilskih kategorij se ne morejo združiti samo v jedno volilsko kategorijo. (§. 9., al. 3., zakona o trgovskih zbornicah.)

§. 5. Pravico voliti imajo tisti člani trgovskega in obrtnega stanu, kateri uživajo vse državljanske pravice, ter v okraju zbornice trgujejo, obrtujejo ali rudarijo, in to samosvojno ali kot javni družniki (po čl. 85 in 99 trgovskega zakonika); potem tisti, kateri kot načelniki ali ravnatelji vodijo trgovska ali obrtna podjetja na delnice (§. 7., odst. 1, zakona z

dné 29. junija 1868, drž. zak. št. 85), aké se od omenjenih podjetij v §. 7., odst. 2 navedenega zákona, oziroma v §. 2 pričujočega volilskega reda znamenovani davčni znesek plačuje.

Plačevanje merovine se gledé utemeljitve volilске pravice in razvrstitev v volilске kategorije (volilске razrede) jednači s plačevanjem dobitkovine.

V imenu ženskih ali takih oseb, katere so pod zakrilstvom (varuštvom) ali skrbstvom, ter imajo samo v svojih rokah kako trgovino ali kakšen obrt, voli upravitelj njih posla. (§. 7., al. 4., zakona o trgovskih zbornicah.)

Rudarska društva, tovaniške in trgovske družbe, društva, vkljuni imetniki svoboščin in vse take skupne osebe imajo samo po jedem glas.

Volilsko pravico zvršuje tista oseba, kateri prisosti zastop podjetja po zakonu ali po pravilih.

Izvoljeni smejo biti tisti: trgovci in obrtniki, kateri so avstrijski državljanji, so 30. leto svoje dobe navršili ter imajo že vsaj tri leta vsa svojstva, kakšnih je treba volitcu in redno domujejo v zborničnem okraju.

Niti voliti, niti izvoljeni biti ne morejo tisti, kateri po obstoječih zakonih ne smejo v občini niti voliti, niti izvoljeni biti. (§. 7., al. 10., zakona o trgovskih zbornicah.)

Razen tega ne morejo izvoljeni biti: trgovci, kateri so pali v konkurs, dokler ne dobijo zopet sposobnost. (§. 246 in 253 konkurznega reda z dné 25. decembra 1868, drž. zak. št. 1 iz 1869. l.)

§. 6. Pravi zbornični člani se volijo v neposrednji volitvi.

Pravi člani se volijo za šest let. Kadar minejo tri leta, tedaj v 31. dan decembra polovica članov izstopi po redu svojih službenih let in ti se nadomestijo z novimi volitvami. Ako jih ima več po jednoliko službenih let, razsodi žreb, komu je izstopiti. Izstopivši se smejo spet voliti.

Ako se meji časom jedne volitvene dobe izprazni jedno ali več zborniških mest, tedaj zbornica za prave člane poklicne one, kateri so ob zadnji volitvi dobili po največ glasov za prej izvoljenimi v dotočnem volilskem razredu. Kdor se tako poklicne, služuje potem samo do prve volilске dobe. (§. 6., zakona o trgovskih zbornicah.)

§. 7. Politično deželno oblastvo postavi ob jednem pri razpisu volitev volilsko komisijo, da volitve priredi in izvrši.

Volilsko komisijo prvesednik je komisar, katerega v to imenuje trgovski minister.

Volilsko komisijo je sestavljena iz jednega občinskega svetovalca Ljubljanskega mesta in šest zborničnih zastopnikov, in to iz dveh članov trgovskega odseka in iz štirih članov obrtnega odseka, ter vrhu tega tudi iz zapisnikarja. (§. 8., zakona o trgovskih zbornicah.)

Občinskega svetovalca Ljubljanskega mesta, kakor tudi zbornične zastopnike imenuje politično deželno oblastvo v člane volilске komisije.

Občinski zastop in zbornica imata pravico, v tem staviti političnemu deželnemu oblastvu predloge.

Če se je zbornica razpustila (§. 23 zakona o trgovskih zbornicah), poklicne politično deželno oblastvo nekatere zaupne može izmej trgovcev in obrtnikov v volilsko komisijo.

kor svobodno živiljenje, vedno biti sit in oblečen. Včasi smo se oblekli v pisane kaftane, pokrili kape, prijeli vesla in odpeljali smo se daleč skozi mesta in vasi in prihajal je narod na breg gledat nas! A mi smo veslali, peli, pilili, streljali s puškami v zrak in migali lepim devam. A drugikrat smo pa posadili kopje in kole, kakor bi se bili naši jarki porasli z drevjem! Dobro je bilo to živiljenje, pa zapeljal me je sam vrag. Misliš sem si jedenkrat: kaj? jaz delam bolj nego drugi, a ravno toliko dobim! Sklenil sem hoditi sam na rop, sam obdržati plen, a ne deliti ga z drugimi. Oblekel sem se kakor berač, obesil torbo na vrat, utaknil sekirico za pas in skril sem se pri potu za zagradio, če ne pride kdo. Čakal sem in čakal, nobenega voza, nobenega kupca ni bilo. Prijela me je jeza. Dobro, Bog ne da sreča, tako pa zdaj hočem orpati vsacega, kdor koli pride, če bi bil tudi moj oče sam! Jedva sem to sklenil, kar pride po potu stara, revna baba, nesla je nekaj v torbici, ki je bila s platom zakrita. Ko je prišla vštric mene, skočil sem izza grma. — Stoj baba! rekel sem. — Daj semkaj torbico! — Ona je pala k meni k nogam: kar hočeš vzemi, samo torbe se ne dotakni. Ehe, misliš sem si, vidi se, da ima v torbici skrit

denar. A baba je kričala, branila se in grizla za roko. Jaz sem že bil jezen, da je cel dan zastonj minil, a zdaj sem se še bolj razkačil. Hudič me je sunil pod rebra, izvlekel sem sekirico, in zasadil je v grlo. Ko se je mrtva zgrudila na tla, poltolil se me je strah. Spustil sem se v beg, pa premisliš sem se in vrnil se po torbico. Misliš sem si: če sem že ubil baba, da je vsaj ne budem zastonj. Vzel sem torbico, zbežal sem z njo v gozd, ne da bi jo odkril. Tekel nesem dalje, kakor se sliši pasje lajanje, nogi sti se mi spodtikali, misliš sem si, usedi se, oddahniti se in poglej, ali si dobil mnogo denarjev? Odkril sem torbico in kaj vidim: v njej leži malo dete, jedva živo in komaj diše. „Oh, ti hudiček!“ misliš sem si, „tedaj zaradi tebe, ni hotela baba dati torbice! Tedaj zaradi tebe sem si naložil na dušo nov greh!“

Koršun hotel je dalje pričovedovati, pa umolknil je in zamislil se.

— Kaj si naredil z otrokom? — vprašal je Perstenj.

— Kaj, ali sem ga hotel pestovati in pitati, kaj? Kaj sem naredil z njim? Saj veš, kaj!

Starec je zopet umolknil.

(Dalje prih.)

Komisija ima naslov: C. kr. volilsko komisija trgovske in obrtna zbornice v Ljubljani.

Vse tej volilski komisiji pripadajoča razsodila so konečno veljavna.

Politična uprava, oblastva in županstva imajo dolžnost, volilsko komisijo pri izvrševanju volilskih poslov izdatuo podpirati.

Komisija uraduje v prostoru trgovske in obrtna zbornice v Ljubljani.

Zbornica mora preskrbeti potrebno pomožno osobje.

Volilski stroški se pokrijejo iz zbornične blagajnice. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. aprila.

Gospodska zbornica državnega zborna je predvčeraj vsprejela spremene zakona o obdajenji žganja, katero je nasvetovala dotedna komisija, in katere želi ogerska vlada. Ta predloga pride tedaj še jeden pot pred zbornico poslancev, in ta bode brez dvojbe vsprejla to predlogo v obliki, v kakršnej jo je gospodska zbornica. — Včeraj se je državnemu zboru predložila pogodba s severno železnicu, ki bode pač prouzročila burne debate. Žitovski listi zagovarjajo to predlogo, zlasti N. F. Pr. na dolgo in široko razkina, kake koristi bude država imela od te pogodb, in kako bi bilo kvarno, ko bi se podržavila. Ako se pa pazno pregleda vse to pisanje, vidi se, da je vse le zavijanje in prazne fraze, s katerimi se zagovarjajo židovske koristi. — Predsednik poljskega kluba, Groholski, je zopet odložil svoje potovanje na Dunaj, če tudi se je že več potov počelo, da odpotuje, in to njegova prisotnost na Dunaju bila jaka potrebna.

Kakor poroča Reforma, skriva deželni maršal dr. Zyblkiewicz doseči, da se galiski deželni zbor sklice takoj po zaključenju državnega zborna. Vlada bi v to rada privolila s pogojem, da se deželni zbor ne sude več jeseni. S tem pa Poljaki neso zadovoljni, ker bi v kratkem pomladanskem zasedanju ne mogli rešiti vseh zadev.

Graf Emanuel Thun izbran je za namestnika tiroškega deželnega glavarja. Graf Emanuel Thun pripada konservativnej stranki. Sedaj pripada deželnemu glavarju njega namestnik večini.

Dalmatinski cesarski namestnik poda se na daljše inspekcijsko potovanje v južno Dalmacijo.

Vniranje države.

V nemškem državnem zboru je predvčeraj vladu izgovorila odločno besedo. Minister Puttkamer je izjavil, da vladu ne mara za nobene spremene in dostavke, ampak hoče samo da, ali ne. Najbrž se je to sklenilo v poslednjem ministerskem svetu, kateremu je predsedoval sam knez Bismarck. Ker pa Windthorst in njega tovariši nečejo odstopiti od svojih predlogov, bodo najbrž socialistični zakon v zboru zavrnjen, potem pa državni zbor sam razpuščen.

Kolikor se dozaj ve, izvoljenih je na Španjškem 285 konservativcev, 40 liberalcev, 27 prirvence dinastične tevice, 12 ultramontancev, in 6 republikancev. Če tudi se je mnogo volilcev izdržalo volitve, vendar se v vseh večih mestih dobili liberalci več glasov, nego se je z začetka misli. Voljeni so vsi načelniki strank, kakor: Martos, Moret, Lopez Dominguez, Sagasta, Camacho, Vedad' Armiño in Castelar. Proti poslednjemu so oblasti si no ruvale, vendar je bil izvoljen s 15 glasi večine. V Marchbeni in Calahorti so bili nemiri. Na Španjško-francoskej meji se prikazuje puntarska agitacija.

Italijanska vladu je vsprejela angleški predlog, da se sklice konferenco za urejanje egiptovskih finančnih. Pariski diplomatični krogi se že bojejo, da se bode pri konferenci preveč oziralo na italijanske interese, da bode Italija, podpirana oe svojih zaveznikov, igrala važnejšo rolo, kakor je pristuje po dejanskih interesih v Nilskej dolini.

Angleške zbornice odsek za pretresovanje volilne reforme začel je svoja posvetovanja. Stavili so se v odseku že slediči predlogi: 1. Da se zavrne vsa predloga. 2. Da se k predlogi o volilnej reformi dostavi še nova razdehtev volilnih okrajev. 3. Da se pred volilno reformo zbornici predloži predloga o novej razdelitvi volilnih okrajev, in da prva ne stopi v veljavo, dokler poslednja predloga ne postane zakon. 4. Da se Irska izključi iz volilne reforme.

Poročila iz Sudana neso nič kaj ugodna. Berberski guverner je nastopil svoj ovratni pot proti severju, včeraj zutrai je 150 oseb že ostavilo Berber. Bašibazuki in 500 vojakov se je pridružilo ustajnikom. — Kakor se poroča iz Adena, stoji Osman Digma z večjimi načelniki rodov bližu Massanah-a in je neki poslal abisinskemu kralju pismo, v katerem grozi, da bo napal Abisinijo, ako se vsi kristiani ne pomahomedanijo.

Domače stvari.

(Zadnjo konfiskacijo) našega lista potrdila je c. kr. deželna kot tiskovna sodnija Ljubljanska, a le po §. 300 kaz. zak., zaradi pregre-

ška proti javnemu miru in redu. Razdaljenja Veličanstva tedaj nesmo zakrivili, kakor je to tendencijozno poročala uradna „Laibacher Zeitung“, za njo pa s posebnim dopadenjem in primerno perfidijo razpravljala Graška „Tagespost“, očitaje nam nelojalost. Razumeva se samo po sebi, da je nemško-židovskim listom vsaka prilika ljuba in draga, kadar morejo udrihati po črtenih Slovencih, a od uradnega lista bi se vsaj smelo pričakovati manj zlobe, a več objektivnosti, misliti bi se smelo, da bode uradni list preklical in popravlil svojo izmišljotino, česar pa ni storil. Tudi to nam je tedaj beležiti na rovaš posebne naklonjenosti proti nam.

— (Gosp. dr. Russ,) c. kr. vladni tajnik ostavil je baje danes uredništvo Laibacherice. Kako lahkomiselno je ta gospod uredoval nemški uradni list, kaže notica o našej zadnjej konfiskaciji, kajti baš on postal je vest mej svet, da smo zakrivili zločin razdaljenja Veličanstva, kar pa, kakor je na drugem mestu povedano, ni istinito. V dokaz, kako se upajo c. kr. uradniki pod vlado grofa Taaffeja v vladnem listu izjavljati o nazorih c. kr. vlade, kaže denašnja prva notica v rubriki „Locales“ v „Laibacher Zeitung“, ki izvira iz peresa dosedanjega urednika dra. Russa. Mocitramo samo jeden odstavek dotočne izjave, ki ima menda namen, da ostane dr. Russ še zanaprej v Ljubljanskih kazenskih krogih, nič manj pa v Dunajskih in Graških „salonsfähig“ kot nepristaš Taaffejeve vlade. Ta odstavek slove: „Lediglich im leitenden Theile wurden Anschauungen, welche die Tendenz des Blattes kennzeichnen, niedergelegt. (Sic!) Dass die Tendenz des Blattes von Seite der Redaktion demselben nicht bestimmt wurde, bedarf kaum einer Erwähnung.“ Kaj tsege se ne bi bil upal izjaviti v uradnem listu niti prejšnji urednik Leo Suppantschitsch, le c. kr. vladnemu tajniku dru. Russu je to slobodno. Kakšna pa boli tendenca uradnega lista, o tem je naše in vsacega razsodnega moža mnenje, izmisi morda Ljubljanske fakcijozne kazinote, da mora biti jedino le taka, kakor jo želi c. kr. vlada. No, lepe reči doživljamo, in če kje, velja gotovo tu nemški pregovor: „Es kommt seltē etwas Besseres nach!“

— (Ljubljansko mesto) izgubilo je pred upravnim sodiščem pravdo, da bi se ne smela upeljati v mesto zaklana živina. Prejšnji nemški mestni zbor, je to sklenil, ko se je sezidala klavnica. Proti temu sklepu se je pritožil tukajšnji pekovski mojster g. J. Föderl na c. kr. deželnemu vladu, katera pa je priziv g. Föderla odbila. Gospod Föderl pritožil se je proti temu na ministerstvo notrajinih zadev, katero je z ukazom z dne 10. septembra 1883 št. 5552, to pritožbo uvažalo in odločilo, da se sme uvažati zaklana živina. Proti temu ukazu napravil je Ljubljanski magistrat pritožbo na upravno sodišče na Dunaji, katero pa je pritožbo kot neopravičeno zavrglo.

— (Na Hrvatskem) se danes slavi spomin Petra Šubića-Zrinjskega bana in Frana Krsta Franopana, ki sta bila v 30. dan aprila 1671 obglasljena v Dunajskem Novem mestu.

— (Iz Zagreba) se nam piše 29. aprila: Dragotin pl. Klobučarič, predsednik kr. banskega stola, stavljen je vsled lastne prošnje v stanje miru, ter mu je podeljen veliki križ Fran Josipovega reda za 72 letno verno službovanje. Leta 1871 podeljen mu je bil red železne krone II. razreda za 59 letno službovanje, pa ni iskal baronstva, katero mu je pripadalo po pravilih reda. Klobučariča bode poznalo še dosti tistih Slovencev, ki so nekaj sluzili na Hrvatskem; bil je pod absolutizmom predsednik sudb. stola v Zagrebu, tako strog ali tudi pravičen, Nemci so se ga vedno bali. Leta 1828. je ustrojil v Zagrebu glasbeni zavod, kateremu še na dalje ostane predsednik. Na njegovo mesto je imenovan ministerijalni sovetnik Anton pl. Rušnov, torej Hrvat, čepravno se je od neke strani močno agitovalo za septembra Bayerja.

— (V „Zvezdi“) napeljali so prsti in bodo, da se napravi lepa ledina, nasejali angleško psahovko (englisch reihgras). Želeti bi bilo, da bi lastniki psov, podpirali to prizadevanje za olepšanje in skrbeli, da psi ne razkopavajo rahle prsti in s tem ne uničijo drage posete.

— (Razpisano mesto) kancelista pri c. kr. okrajni sodniji v Cerknem dobil je žandarski stražmešter Vaclav Havel.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 30. aprila. „Wienerzeitung“: Cesar je z ročnim pismom z dne 27. aprila imenoval rumunskega kralja vitezom zlate runa.

Berolin 30. aprila. Komisija vsprejela je več predlogov Windthorstovih, ki olajšujejo zakon o socijalistih. Zavrgla pa je njegov predlog, da se malo obsedno stanje omeji le na Berolin in okolico, ko je Puttkamer v imenu zaveznih vlad te predloge jako odločno pobiral.

Razne vesti.

* („Journal de Genève“) ima dopis iz Pere o stroških, ki so navstali vsled obiska našega cesarjeviča v Carigradu. Vsakdanji stroški iznašali so 5000 turških funtov, za obnovljenje palače v Brusi in za cesto pri Mudanji 25.000 funtov, vsega vključno 60.000 funtov ali 650.000 gold. Častna sablja, katero je sultani podaril cesarjeviču, je vredna jeden milijon frankov, krasni „collier“, katerega je Abdul Hamid poklonil Stefaniji, pa blizu 800.000 frankov. Zapona je iz türkiza, ki je tolik, kakor golobje jajce.

* (Kaj se vse konfiskuje.) Na predlog Pražkega državnega pravdnosti se je konfiskovalo parte, v kojem c. kr. višji umiravljeni finančni svetnik gospod Pitter naznana smrt svoje žene. Višji finančni svetnik Pitter bil je poprej finančni ravatelj v Hebu, in je bil pred dvema letoma prestavljen v Prago k finančnemu ravateljstvu. Odkar je bil prestavljen, tugovala je njegova žena, in vsled tega zbolela ter umrla. O tem je nekoliko višji finančni svetnik omenil v svojem parte, in to je bilo povod konfiskaciji.

* (Metternich — turčin.) Pričoveduje se, ko je imel za časa grške ustaje kancelar Metternich poslati neko depešo sultani, predložil je depešin načrt baronu Huszaru, dvornemu svetniku v Dunajskoj državnej pisarni, ki je bil znan kot odličen orientalist, in ta je zapazil, da se nekateri stavki skoraj do besede ujemajo s koranom. Takoj je velel Metternich arabski tekstu, katerega jedvorni svetnik znal na pamet, postaviti na mestu depeše. To je napravilo silno velik utis na sultana Mahmuda. Ko je to zvedel Metternich, sklenil je v vseh depešah na sultana držati se te metode. Njegov utiv pri Mahmudu je vedno raštel. Jedenkrat je sultan poklical avstrijskega zastopnika k sebi in ga vprašal, če ni morda Metternich kak bivši muselman. Ko mu je ta zagotovil, da je Metternich kristjanskega rodu, vskliknil je sultau: „Tedaj je pa na potu postati musliman, kajti preročov duh je nad njim.“ Še kot starček se je Metternich radoval te zvijače.

* (Kongres elektrikarjev) sešel se je v Parizu v palati ministerstva vnajnih zadev. Zastopanih je pri tem kongresu 26 držav; tudi Kitaj je poslal jednega zastopnika.

* (Silen orkan) je razsajal v Ohio v Ameriki, uspravil mnogo škode in tudi več ljudij je izgubilo življenje.

Narodne-gospodarske stvari.

Kaj je to „posojilnica“?

(Konec.)

Ravno tako, kakor ima na primer kaka občinka hranilnica jamčine kakih 10.000 gld., kar je pa več, pa jamči občina s svojim premoženjem za hranilne uloge; ali ni tukaj, namreč pri posojilnici, ki že več let posluje in h kateri pristopi veliko število najboljših kmetov da, celo ves okraj, kakor na Češkem, kjer se nahajajo posojilnice s 3000 članji, tudi tolike varnosti, kakor pri hranilnici? Gotovo je premoženje udov tske posojilnice večje in jamstvo za hranilne uloge večje od hranilnice kake občine v primeri visokosti hranilnih ulog in premoženja občine na jednej in premoženja udov posojilnice na drugej strani. Na primer hranilnica kake male občine ne more tudi imeti velikega premoženja, pa vendar varno jamči za veliko sveto hranilnih ulog. Ali nema po tem takem posojilnici, ki obsegajo vse občine, ampak večinoma celo okraj, ki vsi jamčijo za vse hranilne uloge s celim svojim premoženjem, večega jamstva za razmerno manjši znesek hranilnih ulog?

Po tem takem ni nobenega tehnega in sploh umnega zadržka, da ne bi imele hranilne knjižice posojilnic z neomejeno zavezo ravno tiste veljavne, kakor uložne knjižice hranilnic pri koristonosnem naloganji denarjev stojecih v javnem varstvu, t. j. pupilarnega, ustanovnega premoženja, omenjam tukaj, da je v tem smislu petnajstirala na državni zbor zveza slovenskih posojilnic, in pričakovati je, da se bo ta prošnja tudi v tem smislu resila, kar bi se že bilo prej zgodilo, če bi se bilo za stvar potegovalo. Poslednjič naj mi bo dovoljeno navesti stanje jedne mlajše posojilnice z neomejeno zavezo, da se zamore v podobi viditi jamstvo za hranilne uloge. Na primer „Posojilnica v Celju“, registrirana zadruža z neomejeno zavezo, posluje od leta 1881; šteje zdaj nad 600 udov in ima rezervnega fonda in premoženja okoli 5000 gld., uplačanih deležev 10.000 gld., toraj jamstva 15.000 gld. brez zaveze udov, t. j. cela njihovega premoženja.

Kdo so ti udje, kakovo je njihovo stanje v premoženji? Vzemimo, da premore vsaki povprek 500 gld., toraj vsi ukupaj zmorejo 300.000 gld., ali omeniti moram, da so mej temi udje odlični narodnjaki in premožni posetniki, iz mej katerih jelen sam premore nad 200.000 gl., 100.000 gl., 50.000 gl., 10 in 20 tisoč.

Čim dalje posluje, tem veči število društvenikov prirašča in s tem kredit.

Kakove so pa nasproti temu jamstvu zaveze posojilnice? Ona ima 120.000 gld. hranilnih ulog in 10.000 gld. na posodo vzetih ukupne 130.000 gld.; to so vse zavezenosti. Že jelen sam ud posojilnice zamore vse zavezosti poravnati in bi mu se precej ostalo.

Tudi pri tem načinu se bi zavezost udov porabljala v nemogočen primerljek, da bi se vsa dana posojila izgubila.

Tudi pri posojilnici Celjski je za znesek deležev terjatev posojilnice več, kakor njena zavezost, ne oziraje se na rezervni fond in premoženje. Pri posojilnici v Celji je toraj jamstvo za zavezosti, ki znašajo 130.000 gld., večje nego petkratno, kajti terjatev znašajo 140.000., premoženje, rezervni fond 5000 gld. in premoženje udov nad pol milijona. Gotovo je jamstvo za hranilne uloge posojilnice Celjske več od marsikaterje hranilnice.

To v pouk našim domoljubom gledé varnosti hranilnih ulog v posojilnicah; — komu ta razprava ni dovolj umljiva, naj se blagovoli osobno na navedene načine poučiti.

Želeti bi bilo, da ne bi bila ta razprava prazna slama, kojo sem mlatil, ampak da bi opozorila dotične domoljube na to njihovo dolžnost domovini! narodu!

Vsek po svojem in kapitalisti po svojem, ki bi na labki način pri tem še na lastno, osobno korist, kako koristili najvažnejšemu predelu narodnega gospodarstva in sploh, narodnemu slovenskemu razvitu!

Vsacega prvega rodoljuba dolžnost je, da služi svojemu narodu in svojej domovini!

Maks Veršec.

Gg. pevci Ljubljanske Čitalnice!

Jutri 1. maja ob 1/2 8. uri zvezcer je glavna pevska vaja mešanega zbera za izlet na Rožnik.

Na zdravje!

Odbor.

Umrli so v Ljubljani:

25. aprila: Henrika Šantel, hišna posestnica, 58 let, na Bregu št. 16, za otrpenjem možganov. — Marija Stois, gostija, 88 let, Frančiškanska ulica št. 12, za starostjo. — Anton Jankovič, hišna posestnica sin, 27 let, Kolodvorske ulice št. 27, za vnetico reber.

26. aprila: Gustav Turk, mizarjev sin, 8 mes., Hrenove ulice št. 16, za vnetjem pluč. — Jovana Žitnik, kajzarjeva hči, 4 $\frac{1}{2}$ mes., Ilovca št. 9, za božjestvo.

27. aprila: Marija Mavrič, posestnica, 80 let, Kladezne ulice št. 11, za oslabljenjem vsled starosti.

28. aprila: Ana Jenko, zdravnikova hči, 7 mes., Prešernov trg št. 3, za kroničnim katarom v želodci. — Marija Modic, gostija, 87 let, Nunske ulice št. 4, za oslabljenjem. — Henriete Maršal, zasebnica, 30 let, Gospodske ulice št. 18, za jetiko.

29. aprila: Jožef Meisterl, delavec, zdaj prisiljenec, 49 let, Poljanski nasip št. 50, za jetiko.

V deželnej bolnici:

23. aprila: Matija Rupnik, delavec, 38 let, za otrpenjem možganov.

24. aprila: Janez Friškovec, delavec, 42 let, za jetiko.

26. marca: Ana Mlakar, tesarjeva žena, 73 let, za starostjo.

27. marca: Alojzij Bizil, krojač, 38 let, za jetiko. — Katra Saksida, delavka, 19 let, za plučno tuberkulozo.

Tržne cene v Ljubljani

dne 30. aprila t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	12
Rež,	5	85
Ječmen	5	20
Oves,	3	25
Ajda,	5	69
Proso,	5	69
Koruza,	5	20
Leča	9	—
Grah	9	—
Fizol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	67
Maslo, kilogram.	—	96
Mast,	—	84
Špeh frišen	—	60
" povojen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajica, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Teleće	—	64
Svinjsko	—	72
Koščtrunovo	—	40
Kokoč	—	50
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	23
Slama,	1	87
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
" mehka,	4	50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. zjutraj	729-34 mm.	+ 5,2°C	brevz.	megla	0,00 mm.	
2. pop.	727-71 mm.	+ 16,4°C	sl. svz.	d. jas.		
9. zvezcer	729-26 mm.	+ 11,3°C	brevz.	obl.	deža.	

Srednja temperatura + 16,0°, jednaka normalu.

Dunajska borza.

dne 30. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	80	gld. 15	kr.
Srebrna renta	81	40	
Zlata renta	101	05	
5% marčna renta	95	90	
Akcije narodne banke	852	—	
Kreditne akcije	320	50	
London	121	35	
Srebro	—	—	
Napol.	9	64	
C. kr. cekini	—	71	
Nemške marke	—	40	
4% državne srečke iz 1. 1854	250	gld. 123	75
Državne srečke iz 1. 1864	100	gld. 172	10
4% avstr. zlata renta, davka prosta	100	95	
Ogrska zlata renta 6%	122	65	
" papirna renta 5%	88	40	
5% štajerske zemljišč. od. vez. oblig.	104	50	
Dunava reg. srečke 5%	100	gld. 114	25
Zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi	3	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25	
Kreditne srečke	100	gld. 181	—
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	117	80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	211	75	

Poslano.

(15-10)

**GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GIESSHÜBLER
KISELINE
pozname kas najbolje okrepljujuće piće,
I kas izkušen lek proti trajnom kašju plučevine I
želudca bolesti grkljanja I proti měhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovski vari i Widn.**

95% spirit

(225-4)

z ali brez vinskega okusa po dnevnej ceni prodaja
J. Kravagnha v Ptuj.

Lake, firneže, barve in čopiče

priporoča po ceni (286-1)

Gustav Treo v Ljubljani.

Vnanja naročila se tako izvrši.

PAVEL POTOKAR,

stanujoč na Karlovski cesti h. št. 18 na dvorišči,
striže in čedi pse. (284-1)

Eksportno pivo v steklenicah

iz zaloge ALOJZIJA MAYER-ja,
steklenica po 12 kr., priporoča

Fran Schesek, na Bregu št. 18.

Tuji:	dne 29. aprila.
Pri Slovni:	Rösler z Fischer z Dunaja. — Pavili
Pri Malej:	Hoomke z Dunaja. — Urbach iz Budim-
Pri južnem kolodvo:	pešte. — Vit. pl. Kattenegger iz Kamnika.

**NARODNA TISKARNA
V Ljubljani**

priporoča po nizkej ceni
vožne liste
slovensko-nemške in
nemške.

Izkušen kovač in živinozdravniški pomočnik

zmožen slovenskega in nemškega jezika, še službe kje na Kranjskem, Koroškem ali Štajerskem. Ponudbe naj se pošiljajo pod naslovom: Martin Zaje v Bršljah, pošta Islak, postaja Zagorje juž. žel., Kranjsko. (276-2)

Marijno kopališče,

ležeče ob Prulah,

odpre se v 1. dan maja.

Letos se bodo tudi izdajali naročilni listi na kopeli v leseni in kamnitih banjah.

K mnogoštevilnemu obisku vabi uljudno

(282-1) Josipina Ziakowski.

Hiša

v prijazni vasi Ljubljanske okolice, tik ceste in železniške postaje, v tako dobrem stanu, z jednimi nadstropjem, s prostornim vrtom, hlevom, magazinom in ledencu, pripravna za vsakovrstno podjetje, zlasti za krmo, mesarijo in trgovino z lesom, proda se iz proste roke pod dobrimi pogoji. Kje — pove iz prijaznosti upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

(268-3)

Mlad človek,

ki jen zna popolnem slovenski, italijanski in nemški jezik v govoru in pismu, se priporoča v kako će le nekoliko primerno službo. Rad postreže z najboljšimi spričevali o nravnosti in študijah in zadovoljen bi bil z zmersnim plačilom. Kdo želi več izvedeti, naj blagovoli obrniti se do upravnštva tega lista.

(287-1)

<h